

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 marca 1963 r.

Nr 8

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

44 — z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych	85
45 — z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych	87
46 — z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie opłat związanych z ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych oraz znaków towarowych	88
47 — z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych	90

ROZPORZĄDZENIA:

48 — Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 8 lutego 1963 r. w sprawie ochrony dróg publicznych i technicznych urządzeń drogowych	91
49 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 18 lutego 1963 r. w sprawie zwolnień od należności celnych i stosowania odprawy celnej warunkowej w pogranicznym ruchu turystycznym pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną	92

OBWIESZCZENIE

50 — Ministra Finansów z dnia 19 lutego 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych	92
--	----

44

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

- a) w ust. 5 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) w innych przypadkach uzasadnionych względami gospodarczymi”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W przypadku określonym w ust. 5 pkt 1 i 3 podstawą porównania jest wynik osiągnięty w roku poprzedzającym, a w przypadku określonym w ust. 5 pkt 2 wynik planowany na dany rok.”;

2) w § 5:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorstvom:
1) których planowany wynik działalności gospodarczej, wynikający ze wskaźników ustalonych przez jednostkę nadrzędną w ramach narodowego planu gospodarczego, jest niższy od wyniku roku poprzedzającego,
2) o których mowa w § 3 ust. 5 pkt 2,
3) powstałym w wyniku reorganizacji — pełny zasadniczy fundusz zakładowy w wysokości ustalonej w załączniku nr 1 przysługuje za osiągnięcie wyniku planowanego.”;

b) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorstvom nowo powołanym pełny zasadniczy fundusz zakładowy w wysokości ustalonej w § 2 ust. 1 przysługuje za osiągnięcie wyniku planowanego.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

- „§ 7. 1. Podstawą obliczenia dodatkowego funduszu zakładowego dla przedsiębiorstwa jest kwota poprawy wyniku, stanowiąca różnicę między wynikiem faktycznie osiągniętym w danym roku a wynikiem roku poprzedzającego, oraz ustalone przez jednostkę nadrzędną wskaźniki dyrektywne, dotyczące planowanego wyniku oraz wysokości dodatkowego funduszu zakładowego.
2. Wskaźniki dyrektywne funduszu zakładowego ustalają: dla zjednoczeń i jednostek równorzędnych właściwi ministrowie, dla przedsiębiorstw zaś właściwe jednostki nadrzędne na podstawie wskaźników ustalonych dla poszczególnych ministerstw przez Radę Ministrów.
 3. Wskaźniki dyrektywne podlegają zróżnicowaniu w zależności od wielkości wyznaczonych zadań, stopnia trudności poprawy wyniku i rangi przedsiębiorstwa.
 4. Właściwi ministrowie mogą, w ramach ustalonych dla resortu wskaźników dyrektywnych funduszu zakładowego, utworzyć rezerwę w wysokości nie przekraczającej 0,5% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac. Z utworzonej rezerwy właściwi ministrowie mogą

zwiększyć fundusz zakładowy niektórych przedsiębiorstw na podstawie ich osiągnięć ekonomicznych.”;

4) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo zaplanuje i osiągnie wynik lepszy od wyniku roku poprzedzającego, nie niższy jednak od wskaźnika dyrektywnego wyniku — tworzy dodatkowy fundusz zakładowy w wysokości kwoty odpowiadającej dyrektywnemu wskaźnikowi dodatkowego funduszu zakładowego, ustalonymu przez jednostkę nadrzędną za dyrektywną poprawę wyniku.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik lepszy od wyniku zaplanowanego lub gorszy od tego wyniku, ale lepszy niż w roku poprzedzającym — tworzy dodatkowy fundusz zakładowy od rzeczywistej poprawy wyniku według stopy procentowej, którą określa stosunek kwoty dodatkowego funduszu zakładowego, ustalonego przez jednostkę nadrzędną za dyrektywną poprawę wyniku, do kwoty dyrektywnej poprawy wyniku.

3. Kwota dodatkowego funduszu zakładowego nie może przekraczać kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

4. Sposób obliczania dodatkowego funduszu zakładowego określają wzory obliczeń, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.”;

5) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Właściwi ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy w całości lub w części zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju wyrobów nie objętych

planem techniczno-ekonomicznym w roku podjęcia produkcji oraz w roku następnym.”;

6) dotychczasową treść § 11 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Z przyczyn, o których mowa w ust. 1, mogą być także skorygowane wyniki kwartalne, jeżeli pogorszenie tych wyników jest tak znaczne, że przedsiębiorstwo nie uzyskałoby warunków do utworzenia zasadniczego funduszu zakładowego.”;

7) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) we własnym zakresie mogą wprowadzić korektę wyniku w przypadku, gdy jego pogorszenie nastąpi na skutek:

1) zmian w poziomie kosztów wytwarzania, spowodowanych podjęciem pozaplanowej produkcji eksportowej.

2) przeceny materiałów, półfabrykatów i wyrobów, które utraciły swą pierwotną wartość z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa; jako niezależne od działalności przedsiębiorstwa traktuje się straty z tytułu częściowego lub całkowitego zmniejszenia pierwotnej wartości zapasów materiałów, półfabrykatów i wyrobów, wywołane w szczególności nie planowanymi zmianami profilu produkcji na zlecenie jednostki nadrzędnej, koniecznością oszczędzania materiałów deficytowych, potrzebami importu i eksportu oraz zaniechaniem określonych inwestycji centralnych.”;

8) w § 20 skreśla się ust. 2, a dotychczasową treść ust. 1 oznacza się jako § 20;

9) skreśla się dotychczasowy załącznik nr 1 i zamiast niego wprowadza się nowy załącznik nr 1 w brzmieniu następującym:

„Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. (poz. 49).

WYKAZ STAWEK ZASADNICZEGO FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO DLA PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁOWYCH,
O KTÓRYCH MOWA W § 5 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA

	Stawka zasadniczego funduszu zakładowego w % planowanego osobowego funduszu płac
1. Przedsiębiorstwa przemysłowe podległe: a) Ministrowi Przemysłu Ciężkiego b) Ministrowi Przemysłu Chemicznego	4,0%
2. Przedsiębiorstwa przemysłowe podległe: a) Ministrowi Górnictwa i Energetyki b) Ministrowi Przemysłu Lekkiego c) Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu d) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych e) Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego f) Ministrowi Obrony Narodowej	3,5%
3. Przedsiębiorstwa przemysłowe podległe: a) Ministrowi Rolnictwa b) Ministrowi Komunikacji c) Ministrowi Żeglugi d) Ministrowi Gospodarki Komunalnej (budżet centralny) e) Ministrowi Kultury i Sztuki f) Ministrowi Spraw Wewnętrznych g) Ministrowi Finansów h) Ministrowi Łączności	3,0%
4. Przedsiębiorstwa podległe innym ministrom	2,0%

10) dotychczasowy załącznik nr 2 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. (poz. 49).

Wzory obliczeń dodatkowego funduszu zakładowego.

1. Kwotę dodatkowego funduszu zakładowego przy osiągnięciu wyniku lepszego od wyniku roku poprzedzającego (§ 8) oblicza się według wzoru:

$$X = S \times W, \text{ w którym}$$

X = kwota dodatkowego funduszu zakładowego,

S = stopa procentowa,

W = kwota faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

2. Obliczenie stopy procentowej (S) następuje według wzoru:

$$S = \frac{a \times F}{Z}, \text{ w którym}$$

a = procent funduszu płac przypadający za zaplanowaną poprawę wyniku według wskaźnika dyrektywnego,

F = planowany osobowy fundusz płac,

Z = zaplanowana kwota poprawy wyniku w porównaniu do wyniku roku poprzedzającego.

3. W razie gdy podstawą obliczania funduszu zakładowego jest wynik planowany — przez poprawę rentowności (§ 9) rozumie się stosunek procentowy, w jakim pozostaje kwota poprawy wyniku (tj. wynik rzeczywisty pomniejszony o wynik planowany) do

sumy planowanych kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług.

Obliczenie następuje według wzoru:

$$R = \frac{Z}{K} \times 100, \text{ w którym}$$

R = procent poprawy rentowności,

Z = osiągnięta kwota poprawy wyniku w porównaniu do wyniku planowanego,

K = planowane koszty własne sprzedanej produkcji i usług.

U w a g a. Ilekroć w podanych wyżej wzorach jest mowa o „wyniku roku poprzedzającego” — należy przez to rozumieć w przypadkach określonych w § 3 — obliczoną bazę, a w przypadkach określonych w § 4 — wynik podwyższony lub bazę podwyższoną. Paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia.”

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Przewodniczący Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

45

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

w sprawie ochrony wzorów zdobniczych.

Na podstawie art. 142 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza, co następuje:

§ 1. Za wzór zdobniczy w rozumieniu rozporządzenia uważa się nową postać przedmiotu, przejawiającą się w kształcie, właściwościach powierzchni, układzie linii, rysunku lub barwie, nadającą przedmiotowi swoisty i oryginalny wygląd, przeznaczoną do odtworzenia w produkcji przemysłowej lub rękodzielniczej i zmierzającą do celów estetycznych.

§ 2. Własność wzoru zdobniczego oraz wyłączne prawo jego stosowania stwierdza się przez wydanie świadectwa ochronnego na wzór zdobniczy.

§ 3. 1. Wzory zdobnicze, na które wydano świadectwo ochronne, wpisuje się do rejestru wzorów zdobniczych.

2. Przez dokonanie rejestracji wzoru zdobniczego nabywa się prawo wyłącznego korzystania z wzoru w sposób zarobkowy lub zawodowy.

§ 4. Właściwym do wydawania świadectw ochronnych na wzór zdobniczy i do rejestrowania wzorów zdobniczych jest Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwany dalej „Urzędem Patentowym”.

§ 5. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wzoru zdobniczego rozciąga się na cały obszar Państwa i trwa pięć lat od daty zgłoszenia wzoru zdobniczego w Urzędzie Patentowym.

2. Na wniosek właściciela zarejestrowanego wzoru zdobniczego okres trwania wyłączności może być przedłużony na dalsze pięć lat.

§ 6. 1. Świadectwo ochronne na wzór zdobniczy może być ważne uzyskane tylko na nowy wzór zdobniczy.

2. Wzoru zdobniczego nie uważa się za nowy, jeżeli przed datą, według której oznacza się pierwszeństwo do uzyskania prawa ze świadectwa ochronnego, został podany do wiadomości powszechnej albo był w Polsce jawnie stosowany lub wystawiony na widok publiczny w sposób ujawniający dla znawcy dostateczne dane do stosowania tego wzoru zdobniczego.

§ 7. Prawo z rejestracji wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

§ 8. Świadectw ochronnych na wzór zdobniczy nie wydaje się na wzory, których stosowanie byłoby sprzeczne z obowiązującym prawem lub porządkiem społecznym.

§ 9. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła lub następców prawnych tego twórcy prawa korzystania z ochrony prawa autorskiego w stosunku do późniejszego posiadacza prawa z rejestracji tego wzoru.

§ 10. Prezes Urzędu Patentowego ustali:

- 1) klasyfikację wytworów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych,
- 2) zakres czynności dokonywanych przez Urząd Patentowy w związku z badaniem zgłoszonych wzorów zdobniczych, ich rejestracją i przedłużeniem okresu trwania wyłączności do korzystania z wzoru.

§ 11. 1. W sprawach nie unormowanych w rozporządzeniu w przedmiocie ochrony wzorów zdobniczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wzorów użytkowych, zawarte w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) i w wydanych na jej pod-